

Ο χρόνος και ο κόσμος τής φθοράς (Φώτης Κόντογλου)

Categories : [ΚΟΙΝΩΝΙΑ](#)

Date : Δεκεμβρίου 29, 2012

Ἡ πῶς φοβερὴ καὶ ἡ πῶς ἀνεξιχνίαστη δύναμη στὸν κόσμον εἶναι ὁ Χρόνος, ὁ Καιρὸς. Καλὰ-καλὰ τί εἶναι αὐτὴ ἡ δύναμη δὲν τὸ ξέρει κανένας, κι ὅσοι θελήσανε νὰ τὴν προσδιορίσουνε, μάταια πασκίσανε. Τὸ μυστήριον τοῦ Χρόνου ἀπόμεινε ἀκατανόητο, κι ἄς μᾶς φαίνεται τόσο φυσικὸς αὐτὸς ὁ Χρόνος. Τὸν ἴδιον τὸν Χρόνον δὲ μπορούμε νὰ τὸν καταλάβουμε τί εἶναι, ἀλλὰ τὸν νοιώθουμε μοναχὰ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν ποὺ κάνει, ἀπὸ τὰ σημάδια ποὺ ἀφήνει πάνω στὴν πλάση. Ἡ μυστηριώδης πνοὴ τοῦ ὅλα τ' ἀλλάζει. Δὲν ἀπομένει τίποτα σταθερὸ, ἀκόμα κι ὅσα φαίνονται σταθερὰ κι αἰώνια. Μία ἀδιάκοπη κίνηση στριφογυρίζει ὅλα τὰ πάντα, μέρα-νύχτα, κι αὐτὴ τὴν ἄπιαστη καὶ κρυφὴ κίνηση δὲ μπορεῖ νὰ τὴ σταματήσει καμμιά δύναμη. Τοῦτο τὸ πρᾶγμα ποὺ τὸ λέμε Χρόνον, τὸ ἔχουμε συνηθίσει, εἴμαστε ἐξοικειωμένοι μαζί του, ἀλλιῶς θὰ μᾶς ἔπιανε τρόμος, ἂν εἴμαστε σὲ θέσιν νὰ νοιώσουμε καλὰ τί εἶναι καὶ τί κάνει. Ὅπως εἴπαμε, δουλεύει μέρα-νύχτα, αἰῶνες αἰώνων, ἀδιάκοπα, βουβά, κρυφά, κι ὅλα τ' ἀλλάζει μὲ μία καταχθόνια δύναμη, ἄπιαστος, ἀόρατος, ἀνυπάκουος, τόσο, ποὺ νὰ τὸν ξεχνᾷ κανένας καὶ νὰ θαρρεῖ πὼς δὲν ὑπάρχει, αὐτὸς ποὺ εἶναι τὸ μόνο πρᾶγμα ποὺ ὑπάρχει καὶ ποὺ δὲ μπορεῖ ἡ διάνοιά μας, μὲ κανέναν τρόπο, νὰ καταλάβει πὼς κάποτε δὲν θὰ ὑπάρχει, πὼς θὰ καταστραφεῖ, πὼς θὰ λείψει. Πῶς, ἀφοῦ αὐτὸ τὸ «κάποτε» εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χρόνος; Πῶς μπορεῖ νὰ φανταστεῖ κανένας πὼς κάποτε θὰ πάψει νὰ ὑπάρχει αὐτὸ τὸ ἴδιον τὸ «κάποτε»;

Διαβάστε ολόκληρο το πολυτονικὸ κείμενο πατώντας [εδῶ](#)